

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0269 van 8 april 2014
in de zaak 1213/0481/A/1/0440

In zake:

1. de heer **Johnny JANSEN**
2. Mevrouw **Eily BRUURS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jan SURMONT
kantoor houdende te 2300 Turnhout, de Merodelei 112
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 20 maart 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 7 februari 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Turnhout van 14 november 2012 verworpen.

De deputatie heeft aan de verzoekende partijen een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de bouw van een bijgebouw na de sloop van een niet-vergunde constructie.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 2360 Oud-Turnhout, Kleine Heerestraat 11 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie D, nummer 421 E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Het verzoekschrift is in het register van de Raad ingeschreven op 10 april 2013.

Met een krachtens artikel 4.8.14, §1 VCRO genomen beschikking van 28 mei 2013 wordt vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht kennelijk niet-ontvankelijk lijkt.

De verzoekende partijen hebben een verantwoordingsnota ingediend.

De Raad heeft met een krachtens artikel 4.8.14, §3, derde lid VCRO genomen beschikking van 9 juli 2013 als volgt geoordeeld dat het beroep niet kennelijk niet-ontvankelijk is met betrekking tot het eerste middel en dat de procedure wordt voortgezet:

“3.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen met hun verantwoordingsnota, eerste middel, inhoudelijk verwijzen naar wat zij in het inleidend verzoekschrift reeds hadden vermeld.

Bij nader onderzoek stelt de Raad immers vast dat de verzoekende partijen in hun inleidend verzoekschrift inderdaad ook reageerden tegen de kwalificatie ‘niet-landbouwer’ en de zonevreemdheid. Zij voegden ook hun identificatiefiche als landbouwbedrijf, opgemaakt op 20 augustus 2010, als overtuigingsstuk bij.

...

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De Raad besluit dat het beroep niet kennelijk niet-ontvankelijk is.*
 - 2. Conform artikel 4.8.14, §3, derde lid VCRO wordt de procedure voortgezet.*
- ...”

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend, maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 18 maart 2014, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koen VAN DEN WYNGAERT, die verschijnt voor de verzoekende partijen, is gehoord.

De verwerende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 5 juli 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de verzoekende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Turnhout een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*de afbraak van een niet-vergunde constructie en bouwen van een berging*”.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgesteld gewestplan ‘Turnhout’, gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 8 augustus tot en met 7 september 2012, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, adviseert als volgt ongunstig op 10 september 2012:

“Na onderzoek verleent de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling ongunstig advies.

- Aangezien het dossier geen nieuwe doorslaggevende elementen bevat kan het vorige advies van onze afdeling behouden blijven.*
- De bestaande stal; die +- 45 m lang en 14 m breed is; is o.i. voldoende groot om het houden van 4 paarden mogelijk te maken.”*

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Tunhout weigert op 14 november 2012 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partijen:

“ ...

Beoordeling

Bestemming en functionele inpasbaarheid

De berging wordt opgericht als bijgebouw bij een zonevreemde woning en zal dienst doen als opslagplaats en stallingsplaats voor voertuigen. Deze bestemming is principieel in strijd met de geldende gewestplanbepalingen voor het agrarisch gebied. Nieuwbouw van een bijgebouw kan in deze gebieden enkel in functie van een volwaardig landbouwbedrijf of onder strikte voorwaarden voor het oprichten van een stal of een schuilhok.

Schaal

Het volume van de berging is niet gering te noemen, doch in verhouding tot de overige bebouwing op het perceel van de aanvraag en in de nabije omgeving toch te beschrijven als eerder beperkt. De aanvraag heeft dan ook geen onaanvaardbare schaalvergroting tot gevolg.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

Zoals ook blijkt uit het externe advies van de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, bevindt er zich op het terrein reeds een omvangrijke stal, die in de loop der jaren werd omgevormd tot paardenstal met binnenpiste. Dit gebouw kan ruimschoots volstaan voor de zeer beperkte paardenhouderij van de huidige aanvrager. Bijkomende bebouwing en verharding op het perceel van de aanvraag zijn dan ook principieel niet aanvaardbaar.

Visueel-vormelijke elementen

De vormgeving van het bijgebouw kan omschreven worden als veel voorkomend voor gebouwen met dergelijke functie. Het materiaalgebruik is niet vreemd aan dit soort van gebouwen in agrarisch gebied, doch evenmin is het echt kwalitatief of visueel

aantrekkelijk te noemen.

Mobiliteitsimpact

Huidige aanvraag heeft geen invloed op de mobiliteit op het perceel of in de omgeving.

Cultuurhistorische aspecten

Op het perceel en in de directe omgeving van het perceel zijn geen beschermde monumenten of landschappen gelegen. De aanvraag heeft dan ook geen betrekking op enige cultuurhistorische aspecten.

Het bodemreliëf

Huidige aanvraag heeft geen invloed op het bestaande bodemreliëf.

Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

De opmerkingen met betrekking tot de hinderaspecten van de aanvraag en de invloed van de aanvraag op het gebruiksgenot werden hierboven reeds grotendeels uiteengezet.

Er worden door de uitvoering van het project geen negatieve aspecten van nabuurschap, bezonning en licht verwacht in de directe omgeving van het gevraagde project.

Conclusie

Het oprichten van een nieuw bijgebouw bij een zonevreemde woning is principieel in strijd met de geldende gewestplanbepalingen, temeer daar er zich reeds een omvangrijk bijgebouw op het perceel van de aanvraag bevindt dat hiervoor kan worden aangewend.

Met het aangevraagde project wordt de goede ruimtelijke ordening, zoals beschreven in art. 4.3.1., §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, dan ook in het gedrang gebracht.

...”

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 11 december 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 31 januari 2013 om het administratief beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 4 februari 2013 beslist de verwerende partij op 7 februari 2013 als volgt het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...

9. Beoordeling

Volgens het vastgestelde gewestplan van Turnhout (goedgekeurd bij KB van 30 september 1977) situeert de aanvraag zich in agrarisch gebied.

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf

noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

De aanvraag is niet in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De aanvrager is geen landbouwer. Ook de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling heeft dit bevestigd. De berging die wordt aangevraagd staat dus niet in het teken van een agrarische activiteit.

Aangezien het geen hoofdzakelijk vergund gebouw is, kan er geen toepassing gemaakt worden van de artikels 4.4.16 en verder van de VCRO inzake 'zonevreemde constructies'.

Het betreft een nieuwe berging die men wenst op te richten op het perceel. Er wordt gewag gemaakt van een bestaande berging die is afgebroken, doch dit was eveneens geen vergunde constructie.

In het agrarisch gebied kunnen geen nieuwe constructies, die niet in het teken staan van een agrarische activiteit, worden opgericht. Dit is in strijd met de gewestplanbestemming en met de wetgeving inzake zonevreemde constructies.

De afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling bracht een ongunstig advies uit met betrekking tot voorliggende aanvraag. Zij oordelen bovendien dat de bestaande voormalige kippenstal groot genoeg is om alle noodzakelijke materialen (hooi, stro, voertuigen) in op te bergen.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag werd reeds in strijd bevonden met de gewestplanbestemming, noch kan toepassing gemaakt worden van de wetgeving inzake zonevreemde constructies aangezien er geen sprake is van een vergunde constructie.

Beroeper stelt dat de berging noodzakelijk is voor het opbergen van hooi en stro en allerhande materiaal. Het perceel is bebouwd met een zonevreemde woning en een stalling met een bouwdiepte van ca. 45m. De grote zonevreemde stalling is van kippenstal omgevormd tot binnenpiste, berging en garage via toepassing van de wetgeving inzake zonevreemde functiewijzigingen. Terecht merkt de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling hierbij op dat deze ruimtes moeten volstaan. Er kan uitdrukkelijk worden aangesloten bij dit standpunt.

Het agrarisch gebied kan niet worden aangewend voor de bouw van nieuwe constructies die geen relatie vertonen met de agrarische sector. De zonevreemde woning beschikt reeds over een zeer grote stalling die kan gebruikt worden. Vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening kan de aanvraag niet voor vergunning in aanmerking komen.

Watertoets:

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt op de waterhuishouding.

Er wordt vooraan de berging een regenwaterput met een totale inhoud van 5000 liter voorzien.

Algemene conclusie:

De aanvraag is niet in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen. De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke niet worden aanvaard.

Werden gehoord in zitting van 4 februari 2013: Johnny Jansen en Franses Lutgart (aanvragers).

De deputatie sluit zich aan bij het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 31 januari 2013 gelet op bovenstaande motivering en maakt de inhoud ervan tot haar eigen motivering.

BESLUIT:

Artikel 1 - Het beroep van Johnny Jansen, vergunningsaanvrager, tegen het besluit van 14 november 2012 van het college van burgemeester en schepenen van Oud-Turnhout, waarbij de vergunning tot het bouwen van een bijgebouw na het slopen van een niet-vergunde constructie wordt geweigerd, op een terrein, gelegen Kleine Heerestraat 11, afdeling 1, sectie D, nr. 421 E, wordt niet ingewilligd.

*Geen vergunning wordt verleend.
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing dateert van 7 februari 2013. De verzoekende partijen hebben dan ook tijdig beroep ingesteld met een ter post aangetekende brief van 20 maart 2013.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partijen zijn de aanvragers van de vergunning en hebben dus het rechtens vereiste belang om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In hun eerste middel, dat de verzoekende partijen in hun verantwoordingsnota toelichten, roepen de verzoekende partijen de volgende schendingen in:

“ ...

4.1.

Genomen uit de schending van art. 11 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, art. 4.4.9. VCRO, van de beginselen van behoorlijk bestuur van de materiële motivering en de zorgvuldigheidsplicht, doordat de bestreden beslissing de aangevraagde regularisatievergunning in strijd acht met de gewestplanbestemming en dit stoelt op de overweging dat verzoekende partijen geen landbouwer zijn en de opgerichte constructie aldus zonevreemd zou zijn, terwijl agrarische gebieden bestemd zijn voor landbouw in de ruime zin van het woord en het in casu gaat om een aan de landbouw verwante activiteit.

...

De kritiek van verzoekende partijen komt er aldus in wezen op neer dat zij de verwerende partij verwijten geen acht te hebben geslaan op het feit dat de constructie, welke zij wensen te regulariseren, wel degelijk bestaanbaar is met de concrete gewestplanbestemming omdat zij betrekking heeft op een aan landbouw verwant bedrijf en dit onverminderd het feit dat zij zelf geen paarden kweken.

Ingevolge art. 4.4.9. VCRO kan een vergunningverlenend bestuursorgaan bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning in een gebied dat sorteert onder de voorschriften van een gewestplan, wat in casu het geval is, afwijken van de bestemmingsvoorschriften indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen vermeld in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 11 april 2008.

In casu moet het aangevraagde worden aanzien als een “aan de landbouw verwant bedrijf”.

Volgens de Raad van State vergt de motiveringsplicht in dit verband dat de vergunningverlenende overheid duidelijk, concreet en afdoende aangeeft waarom de inrichting toch verenigbaar is met het bestemmingsvoorschrift agrarisch gebied, of, in ontkennend geval, waarom dit niet zo is. (zie bv. RvS 26 januari 2012, nr. 217.554)

In de bestreden beslissing wordt enkel gesteld dat “de aanvrager [...] geen landbouwer [is]”, dat “ook de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling [dit] heeft bevestigd” en dat “de berging [...] dus niet in het teken van de agrarische activiteit [staat]”.

Deze overwegingen op zich kunnen evenwel niet zomaar verantwoorden dat de aangevraagde constructie niet zou kunnen worden aanzien als ‘aan de gewestplanbestemming verwant bedrijf’.

Bovendien zij er benadrukt dat uit de bijgevoegde identificatiefiche blijkt dat het Agentschap Landbouw en Visserij Mevr. BRUURS erkend als zijnde landbouwer.

Luidens bedoelde standaardtypebepaling voor agrarisch gebied uit het besluit van 11 april 2008 moet bij de beoordeling van de toelaatbaarheid van aan de landbouw verwante bedrijven rekening worden gehouden met de schaal en de ruimtelijke impact ervan, waarbij minstens aandacht wordt besteed aan de relatie met de in de omgeving aanwezige functies en bestemmingen, aan de invloed van de bezoekersaantallen en aan de invloed op de mobiliteit en de verkeersleefbaarheid.

Uit het voorgaande vergunningentraject en uit de weigeringsbeslissingen van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Oud-Turnhout volgt ontegensprekelijk dat de invloed op de mobiliteit onbestaande is, dat de verkeersleefbaarheid identiek blijft, dat er wat bezoekersaantallen betreft geen wijzigingen zullen optreden, dat de schaalvergroting zeer beperkt is en dat de in de omgeving aanwezige functies zeer vergelijkbaar zijn met het aangevraagde. Dit alles wordt overigens bevestigd door het feit dat nooit bezwaren werden ingediend tijdens de openbare onderzoeken.

Doordat het bestreden besluit niet de minste overweging ter zake bevat, is er dan ook geen sprake van een afdoende motivering voor wat de planologische verenigbaarheid betreft en is de beslissing niet op zorgvuldige wijze genomen.

De opgeworpen bepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur zijn dan ook geschonden.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel dat, volgens het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgesteld gewestplan 'Turnhout', gelegen is in agrarisch gebied.

In dergelijk gebied gelden de bestemmingsvoorschriften, zoals als volgt bepaald in artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen:

“De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. ...”

Uit deze bepaling kan worden afgeleid dat in agrarische gebieden in beginsel slechts een stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend voor gebouwen die noodzakelijk zijn voor een leefbaar landbouwbedrijf, voor verblijfgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar landbouwbedrijf uitmaakt, voor de woning van de exploitanten en voor para-agrarische bedrijven. Een “leefbaar bedrijf” moet begrepen worden als een volwaardig agrarisch bedrijf.

Artikel 4.4.9, §1 VCRO bepaalt als volgt dat een vergunningverlenende overheid onder bepaalde voorwaarden kan afwijken van de bestemmingsvoorschriften van een gewestplan:

“Het vergunningverlenend bestuursorgaan mag bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning in een gebied dat sorteert

onder de voorschriften van een gewestplan, afwijken van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen, vermeld in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, zoals de tekst ervan is vastgesteld bij het besluit van 11 april 2008.

Het eerste lid laat geen afwijkingen toe op de voorschriften van het gewestplan die betrekking hebben op de inrichting en het beheer van het gebied.”

De standaardtypebepaling voor "Agrarisch gebied" in de categorie van gebiedsaanduiding "Landbouw" is opgenomen in artikel 4.1 van de bijlage van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen en luidt als volgt :

"...

Het gebied is bestemd voor de beroepslandbouw. Alle werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de landbouwbedrijfsvoering van landbouwbedrijven zijn toegelaten.

Een landbouwbedrijfszetel mag alleen de noodzakelijke bedrijfsgebouwen en de woning van de exploitanten bevatten, alsook verblijfsgelegenheid, verwerkende en dienstverlenende activiteiten voor zover die een integrerend deel van het bedrijf uitmaken.

In het gebied zijn ook aan de landbouw verwante bedrijven toegelaten voor zover hun aanwezigheid in het agrarisch gebied nuttig of nodig is voor het goed functioneren van de landbouwbedrijven in de omgeving en ze gevestigd worden in bestaande landbouwbedrijfzetels. Die bedrijven moeten een directe en uitsluitende relatie hebben met de aanwezige landbouwbedrijven door afname of toelevering van diensten of producten. Primaire bewerking of opslag van producten kan worden toegelaten.

Verwerking van producten is uitgesloten, met uitzondering van mestbehandeling en mestvergisting. Er moet rekening gehouden worden met de schaal en de ruimtelijke impact van deze bedrijven. Daarbij wordt ten minste aandacht besteed aan:

- de relatie met de in de omgeving aanwezige functies;*
- de invloed op de omgeving wat het aantal te verwachten gebruikers of bezoekers betreft;*
- de invloed op de mobiliteit en de verkeersleefbaarheid;*
- de relatie met de in de omgeving van het gebied vastgelegde bestemmingen.*

...."

De toelichting bij deze standaardtypebepaling luidt als volgt :

"...

Landbouw is de hoofdbestemming in dit gebied. Naast landbouw in de eigenlijke zin van het woord zijn de volgende activiteiten eveneens toegelaten: hoevertoerisme (dat valt onder de noemer verblijfsgelegenheid), verkoop van eigen landbouwproducten,

zorgboerderijen en landbouweducatie voor zover dat een integrerend deel uitmaakt van een bedrijf, watervverzamelbekken op niveau van het bedrijf, kleinschalige werken om erosie te vermijden of te bestrijden... Een landbouwbedrijf is een werkelijk bedrijf en geen hobbylandbouw.

...

Onder landbouw wordt verstaan, landbouw in de ruime zin van het woord, namelijk het beroepsmatig kweken van planten of dieren voor de markt en niet voor recreatieve doeleinden. Daaronder vallen veeteelt, planten- en bomenkwekerijen, akkerbouw

Onder aan de landbouw verwante bedrijven worden verstaan: bedrijven die alleen aan de landbouwers producten toeleveren of van landbouwers afgenomen producten stockeren, sorteren of verpakken in verse toestand, tuinaanlegbedrijven die planten of bomen kweken of conditioneren over een minimumoppervlakte van een halve hectare. Bij verwerking is alleen mestbehandeling of mestvergisting toegelaten. Als mestbehandeling en mestvergisting worden in de omzendbrief RO 2006/01 van 19 mei 2006 beschouwd een proces waarbij minstens 60 % van het gewicht van de te verwerken producten bestaat uit stromen direct afkomstig uit land- en tuinbouw en maximaal 40 % uit andere organische en biologische stromen. Voorbeelden van dergelijke bedrijven zijn: aardappelhandelaar, graantrieerinstallatie, centrale mestopslag, verkoop van meststoffen, verkoop van veevoeders, koelplaatsen, silo's, drooginstallaties, vlasroterijen, loonwerker, herstelplaats van tractoren, landbouwproefbedrijf, tuinbouwproefbedrijf, centrum voor kunstmatige inseminatie voor landbouwdieren, schoolhoeve. De schaal van die bedrijven moet aansluiten bij de schaal van de activiteiten in de omgeving. Bedrijven met een groot hinterland horen niet thuis in het agrarisch gebied maar op een bedrijventerrein.

..." (eigen onderlijning door de Raad)

2.

De verzoekende partijen stellen in de uiteenzetting van hun eerste middel meermaals dat hun door de bestreden beslissing geweigerde aanvraag betrekking heeft op een aan landbouw verwant bedrijf en daardoor ook in overeenstemming is met de bestemmingsvoorschriften van agrarisch gebied.

Zij tonen echter noch in hun verzoekschrift, noch in hun verantwoordingsnota aan waarom de door hen aangevraagde constructie beschouwd moet worden als een aan landbouw verwant bedrijf.

De aan landbouw verwante bedrijven worden in de toelichting van de standaardtypebepaling voor "Agrarisch gebied" omschreven als "*bedrijven die alleen aan de landbouwers producten toeleveren of van landbouwers afgenomen producten stockeren, sorteren of verpakken in verse toestand, tuinaanlegbedrijven die planten of bomen kweken of conditioneren over een minimumoppervlakte van een halve hectare.*"

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen "houder zijn van vier paarden" en dat op hun perceel een binnen- en een buitenpiste met vier stallen en een woning gelegen zijn.

De verzoekende partijen stellen in hun beroepsverzoekschrift bovendien zelf dat hun exploitatie in feite een hobby is en dat zij beseffen dat zij geen 'volwaardig landbouwbedrijf' uitbaten.

De toelichting van de standaardtypebepaling voor "Agrarisch gebied" die opgenomen is in artikel 4.1 van de bijlage van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen bepaalt uitdrukkelijk: "*Een landbouwbedrijf is een werkelijk bedrijf en geen hobbylandbouw*".

De Raad oordeelt dat het houden van vier paarden als hobby helemaal niet beschouwd kan worden als een aan landbouw verwant bedrijf, zoals bepaald in artikel 4.1 van de bijlage van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen.

3.

De identificatiefiche als landbouwbedrijf van het Agentschap Landbouw en Visserij, opgemaakt op 20 augustus 2010, is het enige argument van de verzoekende partijen ter ondersteuning van hun stelling dat zij toch beschouwd moeten worden als een aan landbouw verwant bedrijf.

Deze identificatiefiche impliceert echter niet dat men als landbouwbedrijf of als een aan landbouw verwant bedrijf wordt erkend, zoals bepaald in artikel 4.1 van de bijlage van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Op deze fiche staat immers vermeld voor wie deze fiche bedoeld is, namelijk: *“Alle land- en tuinbouwers met inbegrip van particulieren, verenigingen, administraties of agentschappen die een perceel gebruiken of in beheer hebben of die dieren zoals rundvee, varkens, pluimvee, paarden, konijnen, geiten, schapen en nertsen houden of die planten telen op groeimmedia andere dan landbouwgrond.”* (eigen onderlijning door de Raad)

Het houden van paarden volstaat dus wel om deze identificatiefiche te ontvangen, maar het houden van paarden is onvoldoende om als landbouwbedrijf beschouwd te worden, zoals bedoeld in artikel 4.1 van de bijlage van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Bovendien is het op de identificatiefiche vermeld exploitatieadres niet het adres waarop de aanvraag betrekking heeft.

De verwerende partij heeft dan ook terecht beslist dat de aanvraag geen betrekking heeft op een agrarische activiteit en daardoor ook niet verenigbaar is met de planologische bestemming van het gewestplan.

4.

De verzoekende partijen werpen bijkomend op dat de verwerende partij bij de beoordeling van de toelaatbaarheid van aan de landbouw verwante bedrijven rekening moet houden met de schaal en de ruimtelijke impact ervan, waarbij minstens aandacht wordt besteed aan de relatie met de in de omgeving aanwezige functies en bestemmingen, aan de invloed van de bezoekersaantallen en aan de invloed op de mobiliteit en de verkeersleefbaarheid.

Het in de bestreden beslissing vermelde motief dat de aanvraag strijdig is met de bestemmingsvoorschriften volstaat om de weigering van de stedenbouwkundige vergunning te dragen.

De verwerende partij moet dan ook niet beoordelen of de aanvraag de toets van de verenigbaarheid met een goede ruimtelijke ordening kan doorstaan.

5.

Het eerste middel is dan ook ongegrond.

B. Tweede en derde middel

1.

De Raad heeft met een krachtens artikel 4.8.14, §3, derde lid VCRO genomen beschikking van 9 juli 2013 geoordeeld dat het beroep niet kennelijk niet-ontvankelijk is met betrekking tot het eerste middel.

2.

Met betrekking tot het tweede middel en het derde 'ambtshalve' middel, dat de verzoekende partijen uiteenzetten in hun verantwoordingsnota, oordeelt de Raad dat de verzoekende partijen twee volledig nieuwe middelen ontwikkelen, waarin zij schendingen van rechtsregels aanvoeren die niet terug te vinden zijn in hun oorspronkelijk inleidend verzoekschrift.

De verzoekende partijen tonen in hun verantwoordingsnota ook niet aan dat zij deze middelen niet in hun oorspronkelijk inleidend verzoekschrift konden aanvoeren. Ook middelen die de openbare orde raken moeten, om de rechten van verdediging van de andere procespartijen te vrijwaren, in het oorspronkelijk verzoekschrift worden ontwikkeld, behalve wanneer de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen.

De in de verantwoordingsnota van de verzoekende partijen vermelde grieven zijn bijgevolg een niet toegelaten uitbreiding van het oorspronkelijk inleidend verzoekschrift en als zodanig geen ontvankelijke middelen.

3.

De Raad kan alleen rekening houden met de in het oorspronkelijk inleidend verzoekschrift initieel geformuleerde grieven

In hun oorspronkelijk inleidend verzoekschrift vermelden de verzoekende partijen niet welke, andere dan in hun eerste middel vermelde, rechtsregel(s) de verwerende partij met de bestreden beslissing schendt, laat staan de wijze waarop.

3.

Het tweede middel en het derde 'ambtshalve' middel zijn dan ook onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk, maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 8 april 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS